

Työnohjausta tutkimusten kautta

TEKSTI JA KUVA:

Sairaanhoitajat **Emmi Kiviranta**, **Marjo Lalu**, **Salla-Mari Lappalainen** ja **Juuli Rautakorpi**, Lastenneurologian tutkimusyksikkö, Kymenlaakson keskussairaala, Kotka

Aloitimme Kymenlaakson keskussairaalan lastenneurologian tutkimusyksikössä tutkimusklubisarjan Johanna Ollin ohjaamana tammikuussa 2022. Tutkimusklubi aloitettiin hoitajien toiveesta ainoastaan hoitajien kesken, koska koimme tärkeäksi kehittää omaa työtämme. Suunniteltiin, että tutkimusklubi olisi 3–5 kertaa, ja nyt kolmen tapaamisen jälkeen tuntuu mielekkäältä jatkaa vielä kaksi kertaa.

Tutkimusklubin menetelmä perustuu keskusteluun ennen tapaamista luetusta tutkimuksesta ja sen soveltamisesta käytäntöön. Tutkimusklubin ohjaaja on valinnut tutkimukset aiheista, jotka ovat olleet meidän mielestämme tärkeitä työmme kehittämisessä. Aiheina ovat olleet vanhempien ohjaaminen, vanhempien jaksamisen tukeminen ja luottamussuhteen luominen. Ennen seuraavaa tapaamista meillä on ollut välitehtäviä asioista, joita haluamme työssämme erityisesti kehittää. Olemme pitäneet oppimispäiväkirjaa, johon olemme kirjanneet havaintojamme siitä, miten hyvä ohjaustilanne syntyy ja mitkä asiat siihen ovat vaikuttaneet. Tehtävänäme on ollut myös kirjaamisen tehostaminen. Kirjaamisessa olemme kiinnittäneet huomiota siihen, miten voisimme kirjata vanhempien kanssa käytyjä keskusteluja. Tutkimusklubista

olemme ammentaneet uutta näkökulmaa hoitotyöhön lastenneurologialla. Olemme kiinnittäneet enemmän huomiota vanhempien kanssa keskusteluun ja heidän kuuntelemiseensa. Olemme oivaltaneet, ettei ohjaaminen ole pelkästään tiedon antamista, vaan keskustelua, kuuntelua ja läsnäoloa. Olemme ymmärtäneet, että luottamussuhteen rakentaminen vanhempien ja lapsen kanssa on avainasemassa hoitotyössä. Luottamussuhde syntyy dialogisesta keskustelusta ja siitä, että keskusteluun lähdetään ilman valmiiksi mietittyä asetelmaa. Pienillä jutuilla, kuten kutsumalla vanhempaa nimellä voidaan vaikuttaa siihen, miten vanhempi kokee tulevaisuuden kohdatuksi yksilönä.

Tutkimusklubien myötä hoitotyö on tullut näkyvämmäksi ja näin myös itsellemme konkreettisemmäksi. Olemme saaneet työhöme lisää sisältöä ja luottamusta omaan osaamiseemme. Olemme kokeneet tutkimusklubin mieleiseksi tavaksi käsitellä ja kehittää omaa työtämme ja mieltäneet sen eräänlaiseksi työnohjaukseksi. ■

